

Directorul financiar trebuie să își redefinească rolul în companie

Directorii financiari se confruntă cu o schimbare a rolului lor în cadrul organizației, atât din punct de vedere al atribuțiilor deținute cât și al percepției avute de către directorii generali (CEO) și consiliile de administrație. Astfel, pe lângă aptitudinile tradiționale de management financiar, aceștia trebuie să aibă în egală măsură și abilitatea de a planifica strategic pe termen lung. Acestea sunt concluziile noului studiu EY, *The DNA of the CFO*, care are la bază o cercetare derulată la nivel global, în rândurile a 769 de directori financiari.

Conform studiului, rolul directorului financiar în cadrul unei organizații este mult mai amplu în prezent, fiind din ce în ce mai dificilă realizarea unei fișe a postului corecte și cuprinzătoare. De altfel, 64% dintre directorii financiari sunt de părere că rolul lor presupune o arie mult mai largă decât aspectele și operațiunile financiare.

Astfel, așteptările în ceea ce îi privește pe directorii financiari sunt din ce în ce mai crescute. Aceștia au devenit multidisciplinari, nevoiți să își dedice timpul nu doar analizelor financiare ci și dezvoltării liniilor strategice ale companiei, fiind în egală măsură prezenți în prima linie de comunicare cu părțile direct interesate.

Transformarea digitală redefinește rolul directorului financiar

Așteptările avute de la directorii financiari și tranziția către un rol mult mai important al acestora în cadrul organizațiilor au fost influențate de trecerea către mediul digital, disponibilitatea și natura informațiilor furnizate,

riscurile și nesiguranța existente și controlul autorităților și părților interesate.

Tranziția către mediul digital, devenită prioritate în toate industriile, a impus găsirea un echilibru între creșterea bazată pe inovație și o gestionare corectă a riscurilor. Astfel, 58 % dintre directorii financiari consideră că trebuie să își consolideze cunoștințele în legătură cu mediul digital, noile tehnologii și tehnicile de analiză.

Informația este esențială, fiind fundamentul consilierii strategice în orice afacere. Programele specializate de colectare a datelor și înregistrare în timp real a tranzacțiilor sunt instrumente ce oferă avantaje atât din punct de vedere al transparenței organizațiilor cu privire la informațiile furnizate cât și al costurilor implicate, simțitor mai mici. 57 % dintre directorii financiari sunt de părere că furnizarea de informații corecte și complete este un atu decisiv al acestei funcții.

CFO 2.0?

Profilul directorului financiar de succes diferă, în funcție de vârstă și de domeniul de activitate. Dintre cei tineri (sub 39 de ani), doar 23% dețin o specializare în contabilitate (spre deosebire de 46%, din generația 40-49 de ani). Majoritatea directorilor financiari tineri consideră că poziția lor e importantă în managementul riscului și în etica luării deciziilor. În plus, ei simt că au nevoie să-și dezvolte abilitățile de conducere și de a forma echipe.

Cum se poate pregăti un CFO pentru viitor? Concentrându-se pe trei elemente: competențele personale, considerațiile strategice și forțele externe. În general, un director financiar are expertiză în operațiuni, finanțe și strategie, dar – în funcție de preferințele sale, de nevoile companiei – se poate concentra doar pe una dintre ele. Însă capacitatea de a conduce stă la baza tuturor celor trei elemente.

Întrucât rolul directorului financiar devine din ce în ce mai complex, acesta trebuie să fie într-un proces continuu de învățare. Pe de altă parte, există profesioniști care cred că, în contextul în care responsabilitățile unui CFO sunt foarte diverse, e nevoie de mai mulți oameni din cadrul organizației care să și le asume.

Cum își va păstra directorul financiar puterea de decizie?

În economia de azi, regulile strategiei și alte competiției sunt într-o permanentă schimbare. E suficient să ne gândim la Amazon, Google sau Uber. Prin urmare, unul dintre rolurile directorului financiar este acela de a identifica strategii alternative – colaborări cu antreprenori și *start-up*-uri sau investiții în zona de digital.

În concluzie, mediul de lucru al directorului financiar este cel mai complex, mai imprevizibil și mai interconectat de până acum. Și, pentru că acesta va continua să se schimbe, un CFO de succes trebuie să-și definească singur, în mod proactiv, rolul pe care îl va juca în acest mediu și în conducerea organizației pentru care lucrează. Riscul neadaptării la această nouă realitate este eliminarea din cercul factorilor de decizie.

Despre *The DNA of the CFO*

Acest material se bazează informațiile obținute în urma unui studiu efectuat în perioada decembrie 2015 – februarie 2016 în rândul a 769 de directori financiari, derulat la nivel global de către EY. Metodologia a cuprins atât interviuri în profunzime cu 21 de directori financiari cât și un studiu amănunțit asupra modului în care este schimbat rolul deținut de directori financiari în diverse sectoare și industrii, în sensul multidisciplinării acestuia prin prisma unor noi factori direct legați de dezvoltarea companiilor. Acesta este al doilea studiu publicat de specialiștii EY pe acest subiect și dorește să sublinieze schimbările și diferențele rezultate

în cei 6 ani de la publicarea primului material. Pentru mai multe informații, inclusiv grafice care sintetizează principalele rezultate, vizitați: ey.com/dnaofthecfo.

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 212.000 de angajați în peste 700 de birouri din 150 de țări și venituri de aproximativ 28,7 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2015. Rețeaua noastră este cea mai integrată la nivel global iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienților servicii prin care să beneficieze de oportunitățile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piața serviciilor profesionale încă de la înființare, în anul 1992. Cei peste 650 angajați din România și Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistență fiscală, asistență în tranzacții și servicii de asistență în afaceri către companii multinaționale și locale. Avem birouri în București, Cluj-Napoca, Timișoara, Iași și Chișinău. EY România este cel mai dorit angajator în România dintre companiile Big 4, conform studiilor Trendence și Catalyst. Pentru mai multe informații, vizitați pagina noastră de internet: www.ey.com.

**Noile reguli de impozitare a
societăților străine
controlate vor afecta**

semnificativ activitatea grupurilor multinaționale din țară

În data de 12 iulie 2016, a fost adoptată Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne. Directiva va aduce o serie de noutăți pentru fiscalitatea din România, cea mai importantă fiind introducerea regulilor de impozitare a societăților străine controlate (en. *controlled foreign companies*). Termenul de transpunere a acestor prevederi în legislația națională este data de 31 decembrie 2018.

În linii mari, o societate străină controlată reprezintă o entitate înregistrată și care desfășoară activități într-o jurisdicție sau țară diferită de cea în care este rezidentă societatea deținătoare sau care o controlează. Scopul noilor reguli de impozitare ce vor fi implementate ca urmare a adoptării Directivei este împiedicarea evitării impozitului pe profit de către societățile rezidente prin devierea veniturilor către filiale/sucursale situate în țări cu un nivel redus de impozitare.

Elaborată pe baza recomandărilor OCDE din 2015 privind combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS), Directiva urmează să se aplice tuturor contribuabililor supuși impozitului pe profit într-unul sau mai multe state membre, inclusiv sediilor permanente de pe teritoriul UE ale unor entități rezidente fiscal în afara UE. Ea stabilește norme în 5 domenii ale impozitării: limitarea deductibilității dobânzilor, impozitarea la ieșire (en. *exit taxation*), norme generale anti-abuz, impozitarea societăților străine controlate și impozitarea aranjamentelor hibride.

„Implementarea regulilor de impozitare a societăților străine controlate (CFC) va avea un impact semnificativ asupra modului în care grupurile multinaționale își desfășoară activitatea. În anumite cazuri probabil va fi necesară o regândire a întregului lanț de dețineri. Regulile CFC nu sunt o noutate absolută în România, în trecut existând inițiative legislative în acest sens, chiar dacă nu sub forma actuală impusă de Directivă.

Regulile CFC reprezintă de ani buni un domeniu destul de controversat al politicilor fiscale la nivelul UE, existând chiar cazuri judecate la Curtea de Justiție a Uniunii Europene – cauza C-196/04 Cadbury Schweppes – unde implementarea acestor reguli de către statele membre a fost găsită ca fiind incompatibilă cu legislația UE. Așadar, va fi interesant de văzut modul în care autoritățile fiscale din România vor alege să implementeze aceste reguli și, mai ales, modul de gestionare a acestor reguli în contextul unor viitoare inspecții fiscale”, precizează Alex Milcev, liderul departamentului de Asistență fiscală, EY România.

Desființarea de drept a măsurilor asigurătorii în reglementarea actualului Cod de procedură fiscală

Rezumat: *Actualul Cod de procedură fiscală a încercat să găsească soluții unor probleme care s-au dovedit stringente, conform practicii și jurisprudenței anterioare intrării sale în vigoare.*

În contextul emiterii unui număr tot mai mare de Decizii de instituire de măsuri asigurătorii, în proporție semnificativă cauzată de creșterea numărului controalelor desfășurate de Direcția Generală Antifraudă Fiscală, au fost reglementate garanții procedurale care să protejeze mult mai eficient contribuabilul în situația instituirii abuzive a unor astfel de măsuri sau a menținerii acestora în ființă pentru o perioadă nejustificat de mare.

În acest scop, a fost reglementată încetarea de drept a măsurilor asigurătorii, în anumite condiții prevăzute de Cod. Însă ce poate face contribuabilul dacă la expirarea termenului prevăzut de lege organele fiscale nu emit deciziile de ridicare a măsurilor? Acesta are două opțiuni: să aștepte emiterea, într-un final, a deciziei, fără a ști cât va dura așteptarea sau să iasă din pasivitate, încercând să găsească o modalitate de acțiune.

Summary: The current Tax Procedure Code has tried to find solutions to problems that proved stringent, according to previous case law and practice.

In the context of a growing number of decisions imposing precautionary measures, to any significant extent caused by the increased number of checks carried out by the Generale Tax Fraud Authority, it were regulated some procedural safeguards to protect more effectively the taxpayer, when the measures are established abusively or when they are being maintaind for a period unreasonably high.

For this purpose, it has been introduced the termination by law of the established precautionary measures, under certain condition stipulated by the code. But what can the taxpayer do, if at the deadline set by the law, the measures are not lifted by the fiscal authorities? They are two options: he can wait, without knowing how long, to recive the lifting measures decision or he can choose to get out of passivity by finding a way to actionate.

Actualul Cod de procedură fiscală a încercat să găsească soluții unor probleme care s-au dovedit stringente, conform practicii și jurisprudenței anterioare intrării în vigoare a noului act normativ.

Printre altele, s-a dorit reglementarea unor garanții procedurale care să protejeze mult mai eficient contribuabilul în situația instituirii abuzive a măsurilor asigurătorii sau a menținerii acestora în ființă pentru o perioadă nejustificat de mare. Modificările au fost unele necesare și îndelung așteptate în contextul emiterii unui număr tot mai mare de Decizii de instituire a unor astfel de măsuri, în proporție semnificativă cauzată de creșterea numărului controalelor desfășurate de Direcția Generală Antifraudă Fiscală.

S-au introdus, astfel, două schimbări importante, prima vizând competența materială în cea ce privește calea de atac îndreptată împotriva deciziei de instituire a măsurii asigurătorii, iar cealaltă vizând desființarea de drept a măsurilor asigurătorii în situația neînceperii inspecției fiscale și a emiterii titlului de creanță într-un anumit termen de la instituire.

Calea de atac împotriva deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii a rămas, la fel ca în vechea reglementare, contestația la executare. Fiind însă evidentă absurditatea judecării unor astfel de litigii de către judecătoria, instanță care nu are în competență judecarea fondurilor litigiilor de contencios fiscal, s-a renunțat la competența materială generală prevăzută de Codul de procedură civilă pentru contestația la executare și s-a prevăzut o competență materială „specială”, în favoarea instanței căreia i-ar reveni competența să judece și fondul cauzei, prin urmare în favoarea unui complet specializat.

Cu alte cuvinte, contestația la executare având ca obiect cercetarea legalității instituirii măsurii asigurătorii a fost luată de pe masa completului de judecătoria, care nu se

confrunța cu soluționarea altor litigii de contencios fiscal și căruia îi era oarecum „teamă” să examineze, cu adevărat, actul a căruia legalitate trebuia să o verifice, mai ales când acesta era emis de Direcția Generală Antifraudă Fiscală, iar prejudiciul estimat era o sumă semnificativă.

Acțiunile având ca obiect cercetarea legalității instituirii unor astfel de măsuri au ajuns acolo unde le era locul, și anume pe masa judecătorului de contencios fiscal, obișnuit cu problematica specifică și mult mai greu de „impresionat” în fața unor procese-verbale întocmite de Direcția Generală Antifraudă.

A doua schimbare, asupra căreia ne vom opri în analiza noastră, este cea prin care s-a introdus noțiunea încetării măsurilor asigurătorii în situația neînceperii inspecției fiscale și emiterii titlului de creanță în termen de șase luni de la data emiterii deciziei prin care au fost instituite, cu alte cuvinte, a desființării de drept a acestora într-o atare situație.

Dispoziția în discuție este una introdusă, în mare măsură, ca efect al acelorași controale desfășurate de Direcția Generală Antifraudă. Este bine cunoscut faptul că procesul-verbal de control întocmit de această direcție nu este act administrativ fiscal, neproducând, prin el însuși, efecte juridice. În majoritatea covârșitoare a cazurilor în care controlul antifraudă „descoperă” încălcarea unor norme fiscale și estimează obligații suplimentare de plată către bugetul statului, se dispun măsuri asigurătorii, chiar anterior emiterii procesului-verbal de control.

Controlul Antifraudă este finalizat, de cele mai multe ori, într-un termen rezonabil, iar urmarea firească a acestuia ar trebui să fie demararea, cu celeritate, a inspecției fiscale, căreia îi revine rolul stabilirii, cu titlu de certitudine, a existenței unor obligații suplimentare de plată către bugetul de stat și a clarificării stării de fapt fiscale.

Să nu uităm, totodată, că în cadrul inspecției fiscale contribuabilul are mult mai multe drepturi procedurale și posibilități de a-și argumenta și proba opinia, bine reglementate de Codul de procedură fiscală, spre deosebire de cadrul controlului antifraudă, insuficient sau, mai bine spus, nereglementat din perspectiva drepturilor contribuabilului pe parcursul desfășurării sale.

În practică însă, între efectuarea controlului de către Direcția Generală Antifraudă și instituirea de măsuri asigurătorii, pe de-o parte, și începerea inspecției fiscale, pe de altă parte, trec luni și, în îngrijorător de multe situații, chiar ani.

Autor: Lelia Grigore, senior tax lawyer la Dobrinescu Dobrev SCA

Puteți citi continuarea articolului în [numarul 6](#) al revistei Tax Magazine. Găsiți [aici](#) mai multe detalii despre abonamentele Tax Magazine 2016.

Kill Bill. Să fie asta soluția în cazul anulării abuzive a codului de TVA?

Moto:

„Swords however never get tired. I hope you’ve saved your energy. If you haven’t, you might not last five minutes”.

„Săbiile totuși nu oboresc niciodată. Sper că ți-ai păstrat energia. Dacă n-ai făcut-o, s-ar putea să nu rezisti cinci minute”.

(traducere din japoneză, 0-Ren în Kill Bill, partea I)

Rezumat: Relația dintre autoritățile fiscale române și contribuabili români pare să se înrăutățească. Un motiv anume este anularea codului de înregistrare în scopuri de TVA și efectul asociat din domeniul TVA: conform legislației fiscale române, un contribuabil căruia i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA trebuie să colecteze în continuare TVA, dar nu poate deduce taxa plătită pentru achiziții. Din moment ce această stare de lucruri pare să fie inechitabilă, autorul se întreabă dacă și contribuabilii trebuie să vorbească în stilul lui Quentin Tarantino și să-l omoare pe Bill.

Summary: The relationship between the Romanian tax authorities and the Romanian taxpayers seems to be getting worse. One particular reason is the annullment of the VAT registration code and the associate effect in the VAT field: according to Romanian tax legislation, a taxpayer who had the VAT code revoked still has to collect VAT, but is unable to deduct VAT paid for the aquisitions. Since this is thought to be unfair, the author wonders whether taxpayers have to speak into Quentin Tarantino's language and Kill Bill.

1. O recentă șarjă ofensivă a fiscoi, care dorește să anuleze cât mai multe coduri de înregistrare în scopuri de TVA pentru motive puerile sau cu rea-credință – de pildă, pentru neprezentarea la chemarea organului fiscal a unui contribuabil aflat în insolvență, dar care este citat la un sediu social invalid, în condițiile în care fisco cunoștea acest lucru – ridică din nou problema mijloacelor juridice aflate la dispoziția contribuabililor pentru a contesta anularea, cu efecte imediate (de la data comunicării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA), a înregistrării în scopuri de TVA.
2. Vom reține, în context, faptul că toate deciziile de anulare a înregistrării în scopuri de TVA sunt anulabile

din mai multe motive. În primul rând, prin raportare la dispozițiile art. 9 alin. (1) NCPF, anterior anulării înregistrării în scopuri de TVA, contribuabilul ar trebui audiat. Or, în practică, această audiere nu există sau ea nu se referă la proiectul deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. Prin urmare, valorizând jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și jurisprudența națională deja cristalizată, orice instanță națională ar trebui să ajungă, mai devreme sau mai târziu, la concluzia că actul administrativ fiscal în discuție este nul [caz de nulitate expresă prevăzut de art. 9 alin. (4) NCPF]. Aceeași concluzie se impune – și va deveni probabil și mai clară, după soluționarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a întrebării preliminare a Curții de Apel Cluj din afacerea *Ispas* – și datorită lipsei accesului contribuabilului la dosarul administrativ. Cum oare ar putea combate contribuabilul, chiar dacă ar fi invitat să participe la o audiere, rezultatele analizei de risc făcute de fisc, dacă această analiză de risc este nepublică?

Autor: Cosmin Flavius Costas, lector universitar doctor la Facultatea de Drept, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, respectiv partener și asociat coordonator al Costas, Negru & Asociații – Societate Civilă de Avocați.

Puteți citi continuarea articolului în [numarul 6](#) al revistei Tax Magazine. Găsiți [aici](#) mai multe detalii despre abonamentele Tax Magazine 2016.

Revoluția industrială 4.0: companiile vor investi la nivel global peste 900 de miliarde de dolari pe an până în 2020

Companiile industriale din toate sectoarele la nivel global trec printr-o a patra revoluție industrială, care ar putea fi numită „Industria 4.0”. Tranziția către această nouă realitate industrială digitală este în plină desfășurare peste tot în lume: aproximativ o treime dintre companii își evaluează deja nivelul digitalizării ca fiind unul ridicat, iar acest nivel este așteptat să crească în medie de la 33% la 72% în următorii 5 ani.

Liderii companiilor industriale digitalizează activități esențiale în cadrul propriului lanț vertical al valorii și de asemenea în relația cu partenerii la nivel orizontal din lanțul de aprovizionare. În plus, își îmbunătățesc portofoliul de produse introducând funcționalități digitale și servicii de date inovatoare. La nivel mondial, companiile intenționează să investească anual aproximativ 5% din venitul realizat din vânzările digitale în procesul de digitalizare. Pe baza sondajelor realizate în rândul sectoarelor industriale, 5% din venitul realizat din vânzările digitale corespunde cu o investiție totală de 907 miliarde de dolari. Aceste investiții se vor axa în principal pe dezvoltarea de tehnologii digitale precum senzori sau dispozitive de conectare, software și aplicații precum sisteme de prelucrare. Mai mult decât atât, companiile investesc în formarea angajaților și în implementarea schimbării organizaționale necesare. Mai mult de jumătate dintre aceste companii (55%) consideră că își vor amortiza aceste cheltuieli în decursul a

doi ani. Acestea sunt rezultatele studiului global *PwC Industry 4.0: Building the digital enterprise* în cadrul căruia au fost chestionate peste 2.000 de companii din nouă sectoare industriale din 26 de țări.

Pe parcursul acestei tranziții, managerii companiilor analizate estimează o reducere a costurilor în medie de 3,6% pe an și venituri suplimentare anuale în medie de 2,9%. În termeni absoluți, acest fapt corespunde cu o reducere a costurilor în valoare de 421 de miliarde de dolari și cu o creștere concomitentă a veniturilor de 493 de miliarde de dolari.

“Comaniile se așteaptă ca digitalizarea să aducă beneficii uriașe și, în consecință, investesc sume mari în acest proces. Studiul nostru arată că această tranziție are loc în egală măsură în toate țările analizate, nu numai în cele industrializate. Dacă cel puțin jumătate dintre așteptările legate de Industria 4.0 se concretizează, acest lucru va schimba în mod fundamental mediul concurențial în următorii cinci ani”, a declarat Mircea Bozga, Partener, Servicii de Audit, PwC România

La sfârșitul acestui proces de transformare, companiile industriale de succes vor deveni cu adevărat întreprinderi digitale, având produse fizice la bază, completate de interfețe digitale și servicii de date inovatoare. Aceste întreprinderi digitale vor colabora cu clienții și furnizorii în ecosisteme industriale digitale.

Analiza datelor este motorul Industriei 4.0

Peste 80% dintre companii se așteaptă ca metodele de analiză a datelor să aibă o influență semnificativă asupra proceselor de luare a deciziilor în decursul următorilor cinci ani. “Analizarea datelor în mod profesional oferă o perspectivă valoroasă asupra modului în care sunt utilizate produsele și face posibilă relația pe termen lung cu clienții.

"Instrumentele de analiză a datelor permit dezvoltarea produselor și totodată le permit companiilor să-și extindă serviciile și să-și alinieze și mai bine ofertele cu nevoile clienților", a adăugat Mircea Bozga.

Lipsa expertizei: o barieră în calea Industriei 4.0

Problemele identificate de companiile analizate în implementarea Industriei 4.0 sunt mai degrabă cele ce țin de lipsa unei culturi, viziuni sau formări interne în domeniul digital, precum și lipsa specialiștilor, decât cele legate de achiziționarea tehnologiei necesare. De exemplu, aproximativ 40% dintre companiile participante la sondaj se bazează pe expertiza angajaților de analiză a datelor, dar nu au departamente dedicate pentru aceste sarcini. "Dezvoltarea unei expertize sănătoase în analiza datelor și digitalizare în cadrul propriei companii este o decizie înțeleaptă. Experții individuali care colectează și evaluează datele nu sunt suficienți pentru implementarea cu succes a strategiilor asociate Industriei 4.0. Pentru a le putea folosi ca bază în procesul de luare a deciziilor, companiile au nevoie de baze de date, algoritmi și recomandări care pot fi implementate, pregătite în mod profesionist", precizează Mircea Bozga.

Studiul subliniază încă o condiție necesară în vederea unei digitalizări de succes în domeniul securității datelor.

„Ecosistemele digitale pot funcționa numai dacă toți participanții pot avea încredere că datele lor nu vor ajunge pe mâini nepotrivite. Acest lucru necesită eforturi considerabile din partea companiilor, investiții substanțiale în securitatea sistemelor și standarde clare de protecție a datelor” adăugă Mircea Bozga.

Digitalizarea are un impact atât la nivel orizontal cât și vertical asupra lanțului valoric. Acest fapt presupune că, pe de o parte companiile trebuie să și integreze și să și digitalizeze mai bine fluxul vertical de date, de la

dezvoltarea produselor și achiziții până la prelucrare și logistica transporturilor. Iar pe de altă parte, presupune o colaborare orizontală cu furnizori cheie, clienți și alți parteneri din lanțul valoric, de exemplu utilizând soluții de identificare și monitorizare a produselor. Pentru companii aceste aspecte implică crearea unor soluții digitale complexe.

În plus, companiile dezvoltă noi produse și servicii având caracteristici digitale, care acoperă întregul ciclu de viață al produsului și prin urmare facilitează un contact mai apropiat cu consumatorii finali. Companiile investesc de asemenea în servicii digitale și creează soluții complete adaptate ecosistemului clienților lor, de cele mai multe ori în colaborare cu partenerii din lanțul valoric.

Obiectivele digitalizării variază de la țară la țară

Deși la nivel mondial companiile avansează în procesul de implementare a Industriei 4.0, studiul dezvăluie anumite caracteristici regionale la nivelul obiectivelor: companiile din Japonia și Germania implementează digitalizarea în primul rând pentru a-și spori eficiența și calitatea produselor. În SUA tendința este de a dezvolta noi modele de afaceri cu ajutorul ofertelor și serviciilor digitale și să asigure aceste produse și servicii în manieră digitală cât mai rapid posibil. Companiile din industria prelucrătoare din China se concentrează pe metode de a face față competitorilor internaționali prin reducerea costurilor. „Studiul nostru arată că nivelul integrării digitale va fi în linii mari comparabil între regiuni în următorii cinci ani, în frunte cu țări precum Japonia, Germania și SUA. Nu ne așteptăm ca Industria 4.0 să divizeze regiuni, ci să creeze o legătură puternică între companii și țări, prin urmare chiar să promoveze globalizarea”, conchide Mircea Bozga.

Despre studiu:

Pentru mai multe informații și pentru vizualizarea întregului

raport, vă rugăm să accesați: pwc.com/industry40

Metodologie:

Studiul se bazează pe cercetarea derulată în perioada noiembrie 2015 – ianuarie 2016, implicând peste 2.000 de directori executivi din companii de produse industriale din 26 de țări. Majoritatea participanților au fost Directori de digitalizare și alți directori executivi cu responsabilități la înalt nivel în companiile lor în ceea ce privește strategia și activitățile din cadrul proiectului Industria 4.0. Rezultatele au fost ponderate în raport cu PIB-ul pe țară pentru a asigura o perspectivă echilibrată asupra rezultatelor globale.

Definirea Industriei 4.0 – cea de-a patra revoluție industrială

Industria 4.0 se axează pe digitalizarea de la un capăt la altul a tuturor activelor fizice și proceselor precum și integrarea în ecosisteme digitale împreună cu partenerii din lanțul valoric. Managementul și analiza datelor (Data&Analytics) reprezintă o capacitate de bază pentru Industria 4.0. Aplicațiile Industriei 4.0 sunt facilitate de tehnologii specifice.

Despre PwC

Firmele din rețeaua PwC ajută organizațiile și indivizii să creeze valoarea adăugată de care au nevoie. Suntem o rețea de firme prezentă în 157 de țări cu mai mult de 208.000 de specialiști dedicați oferirii de servicii de calitate de audit, consultanță fiscală și consultanță pentru afaceri. Spuneți-ne care sunt lucrurile importante pentru dumneavoastră și descoperiți mai multe informații despre noi vizitând site-ul www.pwc.ro.

Buletin fiscal nr. 21

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.884 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice de autorizare a regimurilor speciale, Monitorul Oficial nr. 496 / 4 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 4 iulie 2016 și abrogă Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 7.788 / 2007, Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 7.789 / 2007 și Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 4.936 / 2007.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.882 / 24 iunie 2016 privind aprobarea utilizării semnăturii electronice extinse la derularea formalităților vamale pentru mărfurile introduse și scoase din Uniunea Europeană prin birouri vamale din România, Monitorul Oficial nr. 496 / 4 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 4 iulie 2016 și abrogă Ordinul Președintelui ANAF nr. 2.781 / 2014.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.888 / 24 iunie 2016 privind definirea caracterului ocazional al introducerii în România de bunuri aflate în bagajele personale ale călătorilor care vin dintr-o țară terță, Monitorul Oficial nr. 496 / 4 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 4 iulie 2016 și abrogă Ordinul Președintelui ANAF nr. 3.477 / 2013.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.886 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind înregistrarea în scopuri vamale a operatorilor economici și altor persoane, Monitorul Oficial nr. 500 / 5 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 5 iulie 2016 și abrogă Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 1.554 / 2009.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.887 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor privind utilizarea declarațiilor vamale simplificate și înscrierea în evidențele declarantului, Monitorul Oficial nr. 502 / 5 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 5 iulie 2016 și abrogă Ordinul Președintelui ANAF nr. 163 / 2015.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.890 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea pentru simplificarea determinării sumelor care fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor, Monitorul Oficial nr. 502 / 5 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 5 iulie 2016 și abrogă Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 6.577 / 2008.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.885 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului român de procesare automată a declarației vamale la import, Monitorul Oficial nr. 503 / 5 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 5 iulie 2016 și abrogă Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 6.693 / 2010.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.892 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea și completarea declarației vamale și a Notelor explicative privind codurile utilizate pe formularele declarației vamale, Monitorul Oficial nr. 507 / 6 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 6 iulie 2016 și abrogă Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 9.988 / 2006.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.883 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a regimului de tranzit sub acoperirea carnetelor TIR, Monitorul Oficial nr. 512 / 7 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 7 iulie 2016 și abrogă Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 1.420 / 2014.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.893 / 24 iunie 2016 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit unional/comun, Monitorul Oficial nr. 512 / 7 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 7 iulie 2016 și abrogă Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 1.421 / 2014.

Ordin al Președintelui ANAF nr. 1.889 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea emiterii de titluri de garanție izolată, utilizării garanției globale și a exonerării de garanție în cadrul regimului de tranzit unional/comun, Monitorul Oficial nr. 513 / 7 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 7 iulie 2016 și abrogă Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 1.111 / 2015.

Un contract de finanțare și două de asistență tehnică semnate de România cu BEI

BEI acordă finanțare în valoare de 360 milioane de euro pentru proiecte prioritare în cadrul Programelor Operaționale ale UE din perioada 2014-2020, pentru a susține creșterea în România și extinde furnizarea de servicii de consultanță dedicate autorităților naționale pentru îmbunătățirea implementării proiectelor și a absorbției Fondurilor UE.

Banca Europeană de Investiții (BEI) acordă României un împrumut în valoare de 360 de milioane de euro , pentru acoperirea parțială a cheltuielilor efectuate de la bugetul de stat în contul contribuției naționale la investițiile orientate către creștere din perioada de programare UE 2014-2020, în cadrul Programelor Operaționale

Competitivitate, Capital Uman și anumite axe prioritare din Infrastructură Mare. Acest împrumut va susține Contractul Român de Parteneriat cu UE pentru perioada de programare 2014-2020, concentrându-se pe investiții în sectoarele energiei, îmbunătățirii mediului înconjurător, Cercetării&Dezvoltării și Inovației (CDI), Tehnologiei Informațiilor și Comunicației (TIC), ocupării forței de muncă, educației și beneficiilor sociale. Împrumutul BEI urmează Împrumutului Strategic Național de Referință pentru Co-finanțare în valoare de 1 miliard de euro pentru proiecte din domeniul transporturilor și mediului, celui în valoare de 300 milioane EUR pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală, oferite pentru perioada de programare 2007-2013 și împrumutului în valoare de 300 milioane de euro pentru proiecte din sectorul mediului, în cadrul Programului Operațional pentru Infrastructură Mare din perioada de programare UE 2014-2020, semnat pe 16 iunie 2016 la Luxemburg. În același timp, banca UE a semnat două Contracte de Servicii de Suport prin Consultanță a Proiectelor, în valoare de aproximativ 19 milioane de euro, cu Agenția Națională de Achiziții Publice (ANAP) și, respectiv, Ministerul Fondurilor Europene. Primul Contract de Servicii prevede asistență pentru ANAP pentru crearea unei strategii naționale de achiziții publice, parte din condiția fundamentală stabilită de UE pentru perioada de programare 2014-2020. Cel de-al doilea va susține implementarea proiectelor de către beneficiari în cadrul Programului Operațional de Infrastructură Mare al UE (adică Compania de Autostrăzi și Drumuri Naționale, Societatea Națională de Căi Ferate și beneficiari din sectorul apelor și deșeurilor, incluzând în primul rând societăți operaționale regionale). Programul de asistență tehnică pentru „Suport de Consultanță pentru Proiecte” al BEI oferă servicii de consultanță pentru Autoritățile de Management și beneficiarii de Fonduri Europene Structurale și de Investiții (FESI) în România, în perspectiva financiară a UE 2014-2020. Aceste servicii de asistență tehnică au scopul de a îmbunătăți calitatea proiectelor și a investițiilor finanțate din Fonduri Structurale, diseminarea celor mai bune practici în cadrul UE și contribuie la îmbunătățirea coeziunii.

„Contractele semnate astăzi vor ajuta la îndeplinirea mandatului băncii UE, în special pentru oferirea de servicii

de creditare, de consultanță în toate Statele Membre. Acestea cuprind un set crucial de acțiuni pentru asigurarea unei creșteri economice viitoare sustenabile în UE – acțiuni care s-au dovedit deja a fi de succes în multe State Membre și pe care BEI este dedicată să le implementeze pe larg în România. Împrumutul din partea BEI va co-finanța proiecte de infrastructură publică prioritare, cu o valoare totală de aproximativ 7,7 miliarde de euro, cu efecte economice așteptate puternice în cadrul mai multor Programe Operaționale ale UE (care cuprind în special CDI, TIC și proiecte sociale) și va sta la baza unor transformări structurale ulterioare pe piața muncii, prin îmbunătățirea seturilor de abilități. Contractele de Servicii de Suport de Consultanță pentru Proiecte reprezintă continuarea asistenței tehnice a BEI în curs de desfășurare din 2014. Acestea vor consolida asistența deja oferită prin programul JASPERS începând cu 2008 către autoritățile române, administrații și întreprinderi de stat, cu obiectivul de a pregăti proiecte de înaltă calitate, accelerând absorbția fondurilor UE din perioada de programare curentă, 2014-2020.

Cele două împrumuturi semnate de către BEI cu autoritățile române în acest an indică existența unui pachet de proiecte care mă aștept să fie în curând suplimentate de începerea operațiunilor legate de FESI în țară și să continue să crească și să se diversifice în viitor, inclusiv prin operaționalizarea Inițiativei pentru IMM-uri dedicată susținerii antreprenoriatului în România”, a declarat Vicepreședintele BEI, Cristian Popa.

„Acordul de împrumut semnat astăzi cu BEI este dovada atenției pe care o acordă atât Guvernul României, cât și banca Uniunii Europene îmbunătățirii gradului de absorbție a fondurilor europene îndreptate către trei programe operaționale: Infrastructură Mare, Competitivitate și Capital Uman. Prin acoperirea parțială a cheltuielilor efectuate de la buget pentru a susține proiecte finanțate din fonduri UE, este redus impactul asupra bugetului de stat. Acest împrumut mai are și potențialul de a impulsiona investițiile în trei domenii majore de interes.

Referitor la achizițiile publice, BEI va asigura expertiză pentru dezvoltarea mai multor măsuri esențiale din cadrul Strategiei. Pentru a fi mai concreți, ne referim la

dezvoltarea de sisteme de control intern aferente achizițiilor publice (I), raționalizarea sistemului de control anticipat (II), implementarea unui sistem de achiziții publice centralizate (III) și depășirea deficiențelor actuale pentru a se facilita elaborarea proiectelor și implementarea viitoarelor contracte de achiziții publice (IV).

În calitate de guvernator pentru România, permiteți-mi să subliniez faptul că, pe parte de sector public, suntem hotărâți să explorăm și să utilizăm paleta variată de instrumente BEI. În același timp, ar trebui să se urmărească dezvoltarea continuă a portofoliului BEI din sectorul privat. Vom încuraja sectorul privat să caute în mod activ oportunități de finanțare, subliniind faptul că îi stau la dispoziție și facilități de elaborare de proiecte”, a declarat Ministrul Finanțelor Publice, Anca Dragu.

„Prin semnarea Acordului de servicii de asistență tehnică pentru implementarea proiectelor, atât Ministerul Fondurilor Europene, în calitate de autoritate de management pentru Programul Operațional Infrastructura Mare 2014 – 2020 (POIM), cât mai ales beneficiarii celor trei sectoare importante de investiții finanțate prin acest program – mediu, transport și energie, vor utiliza expertiza BEI pentru toate activitățile și nevoile specifice de asistență tehnică privind pregătirea și implementarea proiectelor și dezvoltarea abilităților și capacității instituționale.

Acordul de servicii, semnat astăzi, va continua asistența tehnică furnizată de BEI în perioada de programare anterioară și va contribui la îndeplinirea condiționalităților specifice POIM – programul strategic de dezvoltare a infrastructurii naționale, cu o alocare financiară nerambursabilă de peste 41% din totalul fondurilor structurale și de investiții acordate României în perioada de programare 2014 – 2020”, a declarat Ministrul Fondurilor Europene, Cristian Ghinea.

De la începutul operațiunilor BEI în România, Banca a oferit o sumă cumulată de aproximativ 11,4 miliarde de euro pentru finanțare, inclusiv împrumutul semnat astăzi. Proiectele pilot finanțate de BEI în România includ Fabrica de anvelope Pirelli din Slatina, Metroul din București, Proiectul de energie verde al ENEL și programele de Eficiență Energetică pentru blocurile de locuințe din Capitală.

Includerea industriei cinematografice între sectoarele eligibile pentru acordarea ajutoarelor de stat ar putea duce la creșterea acestui sector până la o valoare de aproape 250 de milioane de Euro

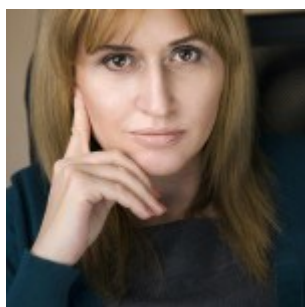
Aplicarea schemelor de ajutor de stat pentru sectorul cinematografic ar putea duce la creșterea de până la 5 ori a producțiilor de film realizate în România, ducând la o valoare de aproape 250 de milioane de Euro anual, precum și la crearea de până la 4000 de noi locuri de muncă în industriile creative și în cele conexe, arată un studiu al PwC România.

De asemenea, efectul de multiplicare indirect indus în economie ar putea ajunge până la o valoare de aproximativ 850-974 de milioane de Euro anual, prin creșterea activității în sectoarele de turism, transport și servicii.

În plus, impactul bugetar al aplicării unei astfel de scheme ar fi unul pozitiv, cu venituri rezultate de 120-130 de milioane de Euro anual pentru bugetul de stat.

„În prezent, 20 de state din Uniunea Europeană aplică scheme de ajutor financiar pentru industria cinematografică, iar rezultatele implementării unor astfel de scheme au fost de-a

dreptul spectaculoase în țări precum Cehia sau Croația, care au atras foarte multe producții de film străine. De altfel, schema s-a dovedit de așa mare succes în Cehia, încât în momentul de față autoritățile de la Praga iau în considerare majorarea nivelului subvențiilor de la 20% la 25% din cheltuielile eligibile din bugetul unei producții cinematografice internaționale turnate în Cehia”, a declarat Mihaela Mitroi, Liderul Departamentului de Consultanță Fiscală și Juridică, PwC România.

„România are atu-uri incontensabile în acest domeniu (cinești foarte talentați, locuri de filmare extrem de variate și ofertante etc., imaginea pozitivă de care se bucură cinematografia românească în străinătate ca urmare a peliculelor premiate din ultimii ani), însă în lipsa unor instrumente financiare și fiscale de susținere și atragere a producțiilor internaționale de film, tot acest potențial rămâne nevalorificat”, a adăugat Mihaela Mitroi.

Statele membre ale Uniunii Europene cu importante producții cinematografice precum Marea Britanie (începând cu anul 2006) și Franța (2008), Germania (2007) dar și alte state, în special din Europa Centrală și de Est precum Ungaria (2003), Cehia (2010), Polonia (2007), Croația (2012) au instituit de-a lungul anilor scheme de ajutor de stat pentru producția cinematografică, reușind să atragă investiții străine directe în acest domeniu de activitate industrială și culturală. Formele prin care se acordă ajutorul de stat sunt diverse, având la bază scutiri sau reduceri de impozite și taxe, dar și subvenții directe. O condiție pentru ca investitorii să beneficieze de stimulentele fiscale prevăzute este ca o parte minimă din producția de film să fie realizată pe teritoriul statului care acordă facilitatea fiscală.

Cehia acordă subvenții și facilități fiscale de 20% din valoarea cheltuielilor locale cu un buget mediu anual de 45

milioane euro pentru anii 2015-2018. Ungaria acordă subvenții și facilități fiscale de 25% din valoarea cheltuielilor locale cu un buget mediu anual de 38,5 milioane euro (231 milioane pentru perioada 2008-2013). În Polonia se acordă subvenții și facilități fiscale de 50% din buget, dar nu mai mult de 1 milion de euro, cu un buget mediu anual de 30 milioane euro. Croația a introdus în 2012 o schemă de ajutor de stat prin care acordă facilități de 20% din costurile eligibile, dar nu mai mult de 2,65 milioane Euro pentru un film.

Creșterea producției de film, după implementarea schemelor de ajutor de stat, a fost remarcabilă: Ungaria a realizat 133 milioane Euro după implementarea schemei în 2003, crescând industria cu 500% din punct de vedere valoric. Cehia, care a realizat 100 milioane Euro după implementarea schemei din 2010, a înregistrat o creștere de 300% față de perioada în care schema nu era implementată. Polonia a realizat peste 134 milioane Euro după implementarea schemei în 2007. În Polonia funcționează și 9 scheme de ajutor de stat regionale. Sectorul a cunoscut o creștere medie anuală de 63% în Cehia, de 50% în Ungaria și de 13% în Polonia.

PwC a propus aplicarea unei scheme de ajutor de stat pentru industria cinematografică din România, similară cu cele din celelalte state din Europa Centrală și de Est. Aceasta ar urma să fie aplicată pentru o perioadă de 5 ani, cu sumă medie anuală de 30 de milioane de Euro, care să acopere rambursarea a 25% din totalul cheltuielilor eligibile pentru producția internațională de film realizate pe teritoriul României și a 50% din impozitul pe venit al persoanelor nerezidente, eligibile, plătit în România.

Despre PwC

Firmele din rețeaua PwC ajută organizațiile și indivizii să creeze valoarea adăugată de care au nevoie. Suntem o rețea de firme prezentă în 157 de țări cu mai mult de 208.000 de specialiști dedicați oferirii de servicii de calitate de

audit, consultanță fiscală și consultanță pentru afaceri. Spuneți-ne care sunt lucrurile importante pentru dumneavoastră și descoperiți mai multe informații despre noi vizitând site-ul www.pwc.ro

Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2016 a operatorilor economici

Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 916/2016 pentru aprobarea Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2016 a operatorilor economici a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 05/07/2016.

Ordinul aprobă sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2016 a operatorilor economici. Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2014 se aplică persoanelor cărora le sunt incidente Reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1802/2014 și societăților cărora le sunt aplicabile Reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice nr. 1.286/2012, care în exercițiul financiar precedent au înregistrat o cifră de afaceri mai mare de RON 220.000.

Raportările contabile menționate mai sus se depun la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice până la data de 16 august 2016.

Tax Magazine nr. 06 iunie 2016

- **Cosmin Flavius Costas**

From England, with love

Call for papers

Evoluții fiscale recente

- **Ciprian Păun**

Crizele Uniunii Europene. Construcția scepticismului. Dreptul fiscal european și unificarea forțată prin fiscalitate. (I) Premisele instituționale ale eșecului

- **Cosmin Flavius Costas**

Fabuloasa poveste a taxelor auto. Episoadele Budișan și Câmpean

Kill Bill. Să fie asta soluția în cazul anulării abuzive a codului de TVA?

- **Lelia Grigore**

Desființarea de drept a măsurilor asigurătorii în reglementarea actualului Cod de procedură fiscală

- **Diana Abrudean**

Paralelismul procedurilor declanșate de faptele de evaziune fiscală. (I) Evaziunea fiscală – punct de confluență a dreptului fiscal și a dreptului penal

- **Jurisprudență fiscală națională**

Sinteză de jurisprudență privind aplicarea dispozițiilor O.U.G. nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora (II)

Sinteză de jurisprudență fiscală națională

- **Jurisprudență fiscală a instanțelor europene**

Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de

Curtea de Justiție a Uniunii Europene în intervalul 7
iunie – 4 iulie 2016